

Aan het College van Gedeputeerde Staten,
t.a.v. hoogedelgestrenghe heer Th. Bovens en
hoogedelgestrenghe vrouw M. van Rijsbergen.
De besturen van LWV en FNV,
t.a.v. dhr. J. Zuidam, dhr. H. Narinx en dhr. R. van Baden

Wittem, 31 mei 2018

Geacht College en sociale partners,

Naar aanleiding van onze aanbieding ervan op 15 februari jl. willen we in het gesprek van 27 juni as. gericht ingaan op problematieken die we in onze 'Open Brief' aan de orde hebben gesteld. Problematieken die uitdrukkelijk op provinciaal niveau verder aangezet kunnen worden.

1. Provinciale sociaal-economische Raad.

Het zal u niet verbazen dat wij blijven aandringen op de ontwikkeling van een provinciale sociaal-economische raad. Juist ook omdat wij ervan overtuigd zijn dat samenhang tussen het sociaal en het economisch beleid van groot belang is voor de toekomst van Limburg, zal daar een gezamenlijke en breed gedragen agenda voor moeten worden gemaakt. Van deze Limburgse sociaal-economische raad moeten sociale partners, kennisinstituten en onafhankelijke deskundigen deel uit maken. Omdat er in toenemende mate grensoverschrijdende activiteiten in zowel de commerciële als bestuurlijke sectoren plaatsvinden, is het vanzelfsprekend dat deze 'LSER' in haar gedachten en adviezen ook het Euregionale aspect mee neemt. Het zou kunnen resulteren in een sterkere Euregio.

In ons vorige gesprek zijn er thematieken aan de orde geweest die we graag met u willen bespreken, maar die zeker ook onderwerp van gesprek binnen een 'LSER' zouden moeten zijn. We denken dan o.a. aan de volgende thema's.

2. Groei.

Fnuikend voor de verdere ontwikkeling van Limburg is de benadering als zou het perspectief van bevolkingskrimp de sociaal-economische agenda (moeten) bepalen. Dat is enkel op indirecte wijze het geval, nl. waar deze (ondertussen gecorrigeerde veronderstelling) aanzet tot de ontwikkeling van groeimodellen! Zeker ook waar het CBS een daling van 9000 arbeidsplaatsen in Parkstad meet, zouden daar maatregelen tegenover gezet moeten worden.

3. Arbeidsplaatsen voor hoogopgeleiden

Prioriteit voor hoogwaardige arbeidsplaatsen zal indirect positief doorwerken op de werkgelegenheid op middelbaar en lager niveau in Limburg. Suggesties hiervoor zijn:

A. Werken aan groei van universiteit Maastricht.

Op dit moment zijn er ong. 16.000 studenten. Die zorgen voor een directe werkgelegenheid van ong. 4000 banen. De indirecte werkgelegenheid als gevolg hiervan, leidt tot een verdubbeling, dus $4000 + 4000 = 8000$ banen in Limburg.

Alle Nederlandse universiteiten samen hebben ong. 270.000 studenten.

Daarvan leven en studeren er 165.000 in de Randstad. Globaal is dat aan directe hoogwaardige werkgelegenheid ong. 40.000 banen. Inclusief de indirecte werkgelegenheid, 80.000 banen. Dat is een scheve verhouding: Randstad herbergt 40 % van de Nederlandse bevolking en 65% van de universitaire studenten en daarmee samenhangende banen.

Eerlijkere spreiding daarvan pleit voor inspanningen om de Maastrichtse universiteit verder te laten groeien met uitbreiding van bestaande studierichtingen en ontwikkeling van nieuwe studierichtingen. Groei met 20.000 studenten zou zich vertalen in een toename van 2000 directe en indirecte arbeidsplaatsen.

B. HBO-instellingen in Limburg.

Volgens globale informatie vanuit de HBO-instellingen is ongeveer de helft van de in Nederland aangeboden studierichtingen niet in Limburg te volgen. Dat betekent dat we er wellicht vanuit moeten gaan dat, net als bij universitaire studies, studenten onevenredig gespreid worden en zijn, waarbij de perifere gebieden een relatief kleiner aandeel studenten onderdak bieden. We dringen aan op nader onderzoek in deze.

C. Spreiding van de rijksdiensten.

Oorspronkelijk zijn er, na het sluiten van de mijnen, ong. 8000 banen naar Parkstad verplaatst. Daar zijn er nog zo'n 2500 van over. Vermindering van arbeidsplaatsen bij CBS Heerlen, krimp bij ABP, verplaatsing van militaire administratieve banen in Eysgelshoven zijn oorzaken van deze vermindering. Nader onderzoek zou helderder zicht geven op de omvang van de krimp van de Limburgse werkgelegenheid naar aanleiding van vertrek van rijksdiensten uit Limburg. Er zou een nieuwe impuls gegeven moeten worden door opnieuw aan te dringen op verplaatsing van deze diensten naar (Zuid-)Limburg. Gedacht kan worden aan belastingdienstonderdelen uit de regio Utrecht (waar de werkloosheid slechts 2% is) of de afdeling Persoonsgebonden Budget in de Zorg uit Den Haag. Ze zouden het ook heel goed doen in (Zuid-)Limburg.

D. Hernieuwde inspanningen van LIOF om nieuwe bedrijven naar Limburg te halen.

De directie van het LIOF zou scherpe doelstellingen moeten realiseren. Bijvoorbeeld jaarlijks 30 nieuwe buitenlandse bedrijven naar (Zuid-)Limburg halen. Het vergroot het aantal nieuwe hoogwaardige banen en werkt positief door op de groei van middelbare en laagopgeleide banen. Om de verankering in Limburgs sociaal-economisch beleid te garanderen zou LIOF verbonden moeten zijn met LSER.

4. Ondersteuning gemeentelijk sociaal beleid door provincie.

Limburgers met een laag inkomen kunnen aanspraak maken op sociale toeslagen. Wanneer er sprake is van een flexibel inkomen, dan ontstaan dikwijls onnodig schulden vanwege de uitgebreide en ingewikkelde bureaucratische systematiek en lopen mensen vaak ook toeslagen mis.

Uitkeringsgerechtigden en burgers met problemen moeten positief en klantvriendelijk geholpen worden. In principe is dat aan gemeentes afzonderlijk om daar hun beleid op te ontwikkelen. Toch kunnen we ons voorstellen dat de provincie daar een inspirerende rol in kan hebben door bovengemeentelijke samenwerking te stimuleren.

Daarnaast pleiten wij voor aanvullende provinciale fondsen waar gemeenten (bij tekorten) gebruik van kunnen maken. M.n. waar het gaat om armoedebeleid en het beleid voor participatie van gehandicapten.

5. Inkomsten.

Er zijn sterke aanwijzingen dat de gemeentelijke bijdragen vanuit het Rijk niet gelijkelijk (gerelateerd aan inwonersaantallen) worden verdeeld over het land.

Enkele voorbeelden hiervan zijn:

- de gelden voor jeugdzorg die voor een groot deel naar de vier grote steden in de Randstad (Amsterdam, Rotterdam, Utrecht en Den Haag) gaan;
- in zijn algemeenheid krijgen de vier grote steden in de Randstad gemiddeld het dubbele per inwoner vergeleken met de gemeenten buiten de vier grote steden.
- de verdeling van gelden in het kader van de Participatiewet houdt te weinig rekening met het grote aantal WSW'-ers in Limburg.

- de gebruikerslogica achter bijdragen ten behoeve van het armoedebeleid werkt oneerlijke verdeling in de hand: gemeenten die niets doen mogen het geld toch houden.

We zijn van mening dat nader onderzoek ook hier ertoe zou kunnen leiden dat er opnieuw onderhandeld wordt over de rijksbijdragen voor gemeenten. De provincie zou het voortouw in dit traject moeten nemen.

Tenslotte.

We weten dat Rome en Parijs niet op één dag zijn gebouwd. Zo zal ook een evenwichtige en sociale Limburgse en Euregionale samenleving haar tijd vergen. Toch zijn we ervan overtuigd dat elke generatie haar steentje bijdraagt aan dat perspectief – onze geschiedenis laat het zien. Maar het betekent ook dat we attent moeten blijven op de richting die we gaan. Als Wittemer Beraad willen we in dat hele proces onze bescheiden rol spelen. Wellicht dat ons gezamenlijk gesprek een bijdrage daar in is.

Hoogachtend en met vriendelijke groeten,
namens Wittemer Beraad,

Philippe Cremers, voorzitter

---

secretariaat: oosterbaanelise@gmail.com / tel: 06-52729424

***Limburgse
Adviesraad
Oud Mijnwerkers***